

Vi bliver nødt til at starte med en diskussion om, hvad demokrati egentlig er. For os i Dansk Folkeparti er demokrati ensbetydende med et folkestyre, som forudsætter, at den enkelte vælger har indsigt i lovgivningsprocessen og ikke mindst mulighed for at afsætte lovgiverne, hvis vælgeren er uenig med lovgiverne.

Altså to elementer: at man har indsigt i lovgivningsprocessen som vælger, og at man har mulighed for at afsætte lovgiverne, hvis man er uenig med lovgiverne. De to helt fundamentale forudsætninger skal være opfyldt, for at vi kan tale om et egentligt folkestyre.

Det sidste med at afsætte lovgiverne, hvis vælgerne er uenige, kan gennemføres ved at gøre Europa-Parlamentet til den egentlige lovgivende forsamling, til et egentligt lovgivende parlament, som føderalisterne jo også ønsker. Det synes jeg er en absolut fair holdning at have. Dansk Folkeparti deler den ikke, men jeg synes, at det i det mindste er et forsøg på at skabe en form for demokrati på EU-plan at sige, at det er i Europa-Parlamentet, de egentlige beslutninger skal tages.

Men for os at se i Dansk Folkeparti udelukker det, hvis Europa-Parlamentet bliver den afgørende lovgivende forsamling, at den enkelte vælger samtidig får indsigt i, hvad lovgivningsmagten foretager, af den simple grund at der er al for lang afstand fra den enkelte vælger til, hvad der foregår i Europa-Parlamentet. Det er alene baseret på tv-dækning fra Europa-Parlamentet, om vælgeren har mulighed for at se, hvad der foregår.

Det vil være meget svært for den enkelte vælger at få egentlig indsigt i den proces, der foregår i Europa-Parlamentet. Vi tror ikke, det kan lade sig gøre, og derfor tror vi heller ikke, at man via Europa-Parlamentet kan skabe et egentligt folkestyre i EU.

Det betyder for os at se, at konklusionen bliver, at det slet ikke er muligt at skabe et egentligt demokrati som det, vi forstår ved demokrati, nemlig et folkestyre, i EU, men at det alene er muligt at foretage en tilnærmelse. Skulle det være anderledes, mener vi, at lovgivningen burde foregå gennem de nationale parlamenter, og at man samtidig burde fjerne sig fra princippet om flertalsafgørelser. For det største demokratiske underskud opstår vel i et samfund, når en befolkning underkastes og lever efter regler, som såvel befolkningen som dens valgte repræsentanter – her i Danmark Folketinget – er modstandere af.

Større demokratisk underskud kan vi vel ikke finde i det danske samfund, end at fiskerne skal leve med satellitovervågning, når et flertal her i Folketinget og, tror jeg også, et flertal i befolkningen er modstandere af det. Derfor vil det betyde, at vi skal væk fra princippet om flertalsafgørelse, hvis vi for alvor ad denne vej skulle skabe større demokrati. Det tror jeg ikke der er flertal her i Folketinget for at foreslå, og jeg tror også, der er opbakning til, at man har flertalsafgørelse i hvert fald i handelsspørgsmål og miljøspørgsmål.

Det, vi er tilbage ved, er, at det er muligt at foretage en tillempelse til et demokrati i EU, og på alle de leder og kanter, det kan lade sig gøre, vil Dansk Folkeparti naturligvis være en aktiv medspiller og sige ja til de forandringsforslag, der kan skabe større demokrati ad den vej, altså ikke det ideelle demokrati, men dog bedre end det, vi har.

I det dagsordensforslag, som er fremsat af flertallet herinde, og i det dagsordensforslag, som jeg selv har fremsat, er angivet en række forslag til, hvordan det mere konkret kan udmøntes, og både med hensyn til offentlighedsregler, der skal forbedres, offentlighed om arbejdet i EU's forskellige udvalg og komiteer samt i det hele taget det, at der skal være fuld åbenhed også om, hvilke interessegrupper der blander sig i udarbejdelsen af de egentlige forslag, mener vi, at vi er på vej til en tillempelse til en højere grad af demokrati.

Vi mener også, at der i begge forslag er tale om, at man skal mindske og afvikle brugen af erklæringer, og det synes vi er et meget afgørende element. Vi mener, det er uhørt, at man overhovedet i forbindelse med lovgivning opererer med erklæringer, og her kan jeg så forstå, at vi for en gangs skyld i EU-debatten er på linje med fru Charlotte Antonsen fra Venstre. Det er helt behageligt at opleve, at det også kan finde sted.

Jeg finder i øvrigt, at det er en nyskabelse og en glædelig udvikling, at der muligvis efterhånden er et flertal her i Folketinget, der nu vil stadfæste, at både fortrolige og ikkefortrolige erklæringer slet ikke skal forekomme på EU-plan. Det vil være et glædeligt fremskridt. Vi har tidligere behandlet et forslag – jeg tror, det var på initiativ fra Enhedslisten – om helt at fjerne disse erklæringer, hvor der ikke kunne skaffes en sådan opbakning. Men kan der via denne debat samles et flertal i Folketinget for, at det er Danmarks holdning helt at være mod-